

Gezellig aan de keukentafel met Marcel Hensema

De buurman die we willen hebben

Een pak hagelslag, twee mandarijnen, een pot pindakaas en een kuipje halvarine staan bij elkaar op een keukentafel. Het is méér dan een decor, het is een sfeer. De sfeer van 'Alles in de hens', de nieuwe solovoortelling van Marcel Hensema (vooral bekend van de televisieserie 'Hollands Hoop').

Want die keukentafel, die speelt een belangrijke rol in Hensema's leven. Daar speelden zich vroeger, toen hij nog jonger was, de verjaardagsfeestjes af, 'tussen de koelkast en de frituurpan'. En daar ook sprak, zo vertelt hij, zijn vrouw hem enige tijd geleden aan en vroeg of hij nog wel gelukkig was. En nee, dat was de toneel-Hensema dus niet, realiseerde hij zich na die vraag. Zorgen om geld, familie, werk en lijf en nog veel meer. Met andere woorden: een midlifecrisis. En dus bezoekt hij een levenscoach, maakt lange wandelingen, wordt stomdronken en belandt bij de Action, waar een levenswijze caissière hem weer terugbrengt in het rechte spoor.

Met veel schwing zet Hensema al die typetjes neer: zijn eeuwig hoestende vader, zijn altijd roken-de tante Mienie, de zweverige levenscoach en de caissière. En niet te vergeten het hondje Moppie.

Toneel Recensie

'Alles in de hens', door Marcel Hensema. Regie: Ola Mafaalani. Bijgewoond op 5 februari in Theater aan het Spui te Den Haag. Nog te zien in o.m.: Schouwburg, Haarlem (14/2); Kleine Komedie, Amsterdam (2/3); Singer Theater, Laren (25/3); Purmaryn, Purmerend (26/3); Schouwburg, Leiden (28/3). www.bostheaterproducties.nl

Slim maakt hij gebruik van een klein cameraatje op de keukentafel dat zijn gezicht van tijd tot tijd groot op een projectiescherm achter hem toont, nu eens omringd door rook, dan weer spookachtig aangelicht met een klein lampje.

Geweldig acteur

Zijn verhaal zwiert van hot naar her en blijft toch consistent.

Van zware levensvragen over de opwarming van de aarde en de dreiging die van alle kanten op ons afkomt schakelt hij moeiteloos naar een grap over zijn hondje of een liefdesverklaring aan zijn vrouw.

Nergens wordt hij sentimenteel of betweterig, steeds staat daar een man die het ook allemaal niet zo goed weet, maar wel heel wat af denkt.

Zijn publiek behandelt hij als

zijn vrienden. Hij heet ze welkom met een door hem zelf gezet kopje koffie, babbelt met ze over die try-out die eind 2019 niet doorging omdat hij een fietsongeluk kreeg, deelt partjes mandarijn met de toeschouwers, informeert of zijn Groningse accent wel verstaanbaar is ('geef maar een gil als het niet zo is') en nodigt al die mensen na afloop uit voor een borrel aan - uiteraard - de keukentafel.

Hensema toont zich een geweldig acteur die moeiteloos van de ene emotie naar de andere schakelt en - in een naar het Gronings vertaalde tango van Kraayenhof - een niet onverdienstelijk zanger. Maar bovenal straalt hij toch vooral sympathie uit en is de buurman die we allemaal zouden willen hebben.

Sonja de Jong

Met veel schwing zet Marcel Hensema in 'Alles in de hens' typetjes neer.

FOTO JAAP VAN DEN BEUKEL

CD-recensies

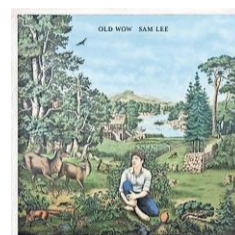
Alternative

Halsey:
Manic
(Capitol/Universal)

★★★★☆

De persoonlijkheid van de 25-jarige Halsey staat centraal op haar derde album 'Manic'. De titel lijkt een verwijzing te zijn naar haar bipolaire stoornis en dat thema zet zich voort in tekst en muziek. Op 'Manic' vertelt de Amerikaanse in de kenmerkende treurige r&b/popmix ons over haar liefdesproblemen en chaotisch gedrag en gedachten. Of je gelooft in haar zorgvuldig opgebouwde *not-like-the-other-girls-image* of niet, muzikaal komt het goed tot z'n recht. Er is ook ruimte voor samenwerkingen met o.a. Alanis Morissette en zelfs K-pop-hysterie vlaggenschip BTS, maar die leiden alleen maar af. Single 'Without me' is al sinds 2018 uit en is reeds door iedereen en z'n moeder gecovered, maar dat laat onverlet dat er genoeg moois valt te ontdekken op dit bijna 50 minuten durende werk.

Frank van der Molen

Folk

Sam Lee:
Old wow
(Cooking Vinyl/V2)

★★★★☆

De Engelse Sam Lee maakt traditionele volksmuziek uit Groot-Brittannië. Geïnspireerd door de Roma-Gypsy en Ierse reisgemeenschappen. Het geheel klinkt aards en is een ode aan vervlogen tijden. Zijn diepe, loepzuivere baritonstem wordt vaak begeleid door slechts viool, piano en een enkele contrabas. De luisteraar wordt hierdoor opgezogen en kan zich richten op de inhoud: poëzie over leven en dood. Naast de Engelse historie, zoals in 'The Garden of England' waarin een deel van het Engelse volkslied is verwerkt, maakte de moderne troubadour een lied over het Amerikaanse slavenrijverleden. 'Lay this ody down' is een bewerking van een oud slavennummer uit Noord-Carolina. Door deze historie krijgt het album iets mysterieus. Niet heel toegankelijk, maar des te interessanter.

Hedske Vochteloo

Postpunk

Wire - Mind hive
(Pinkflag/Konkurrent)

★★★★☆

Nee, denk je bij de eerste tonen van 'Mind hive': de heren van de Engelse postpunk-band Wire zijn na ruim 40 jaar en meer dan 15 albums niet meer zo urgent. 'Be like them' waarmee de plaat begint, klinkt hoekig en postpunk, nog altijd wat bozig, maar wil niet heel spannend worden. Dat ze het kunstje nog niet verlerd hebben, wordt echter gaandeweg 'Mind hive' duidelijk als de band rond zanger/gitarist Colin Newman de postpunkpaden verlaat. 'Off the beach' is met zijn rinkelende gitaren pure indiepop te noemen, en ook het met psychedelische gitaarflarden gelardeerde 'Unrepentant' is vooral een mooi ingetogen popliedje. De apocalyptische postpunk-track 'Hung' klinkt steviger, en is met zijn mix van doempunk en elektronica om je vingers bij af te likken. Grootste nadeel: het feestje is na 34 minuten voorbij.

Robert Jan van der Woud

Klassiek/ improvisatie

Guus en Wim Janssen:
Home made music
(Geestgronden)

★★★★☆

Bach en Chopin konden geweldig improviseren, wat leidde tot composities die eeuwenlang worden nagespeeld. Prachtig, maar hoe avontuurlijk is het om te luisteren naar iemand die speelt met zijn eigen werk. Guus Janssen componeerde menig orkestwerk, maar is hier improviseren achter de piano helemaal 'thuis', samen met broer Wim achter de drums. Letterlijk ook, want dit is de opname van een huisconcert. De broers spelen sinds hun jeugd in Heiloo al zo'n 60 jaar samen en putten uit dezelfde bron: het 'radiomeubel' van Oom Jan. Daarin bewaarden hun ouders lp's in allerlei stijlen. Zo past Guus in het populaire 'Paloma' canons toe zoals Bach in zijn 'Goldberg Variaties', zij het op de stuwende jazzy ritmiek van Wim. 'Zee' daarentegen ademt de sfeer van de route uit hun jeugd naar de verre mystieke Noordzee.

Hans Visser